

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Supplicatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A conditum fuerat. in ripa Tyberina summo margine sita esset, amphora casu aliquo vitata, liquorem inde sibi viam aperuisse. Ut cumque, maximi omnino ostenti loco habitum, eique rei monumenta longa annorum serie posteritati commendata. Epopaeus Thestalus, qui Coraci Sicyoniorum Regi successit in Imperio, à Nicteo Thebanorum Rege bello impetitus, commissaque pugna gravi accepto vulnere cum victor evassisset, Palladi templum crexit, qua rogata ut signum aliquod ostenderet, ex quo an id gratum deae donum fore conicere posset, ajunt oleum sponte ante templum fluxisse, simulque Epopaeum haud ita multo post vulnere negligentius curato periisse. Ex Gentilium enim religione observatum est, Deos tunc suae in nos misericordiae signa exhibuisse, cum ex carcere corporis migrare justis essent, id quod aliquod exemplis declaratum est. Simile fuit in Cleobe atque Bythone fratribus juvenibus, qui pientissimi erga matrem Junonis deae sacra peturam, jumentis aliis deficientibus, alio ipsi jugum subiere, pro quorum pietate merita à Junone filiis dona mater cum poposcisset, mane ambo inventi sunt animam efflasse. Quod vero ad misericordiam & veniam imploratam attinet, quae multis veterum exemplis per oleum significata fuerint, interpretari libet Aelii Lampridii locum in Hellogabali vita: Sybaritas eo anno periisse, quo missum ex oleo & garo commentum sunt: quod si quis ad eibi genus id & ganeae delicias referat, subfrigida admodum causa videatur: sin ad oraculum, cuius mentionem ex Stephano Hermolaus Byzantius facit, Aegypti cum aliquid, hoc est, eruditus olei. Tunc quidem Sybaritas peturos oraculum nunciavit, cum major olim honor mortali

B cupiam quam Diis habitus esset, forteque venit, ut servus heri sevitiam subfugitans, ad aras deorum confugiens, nihil profecerit: ut vero ad patris herilis monumentum se recepit, veniam imploravit, atque ita oleum garo, pisculento quippe ac perinde profano, ut in piscibus habetur, pulmentario, commixtum: condonatum quippe crimen profanae reigratia, posthabita divina.

Epopaei religio.

ELEEMOSYNA. — CAP. VI.

PLUVRIBUS vero locis olea in Divinis literis virum probum indicat, qui misericordiae praecipue fructibus abundet, de quo in Psalmo: *Olivae fructifera in domo Domini.* Contra oleaster minimae frugis hominem, vel idololatram ostendit, Paulus: *Si autem tu ex naturali excisus es oleastro.* Tum lucernas in tabernaculo testimonii à vespere usque mane illucescere jubet Dominus, hoc est, iuge esse commiserationis opus. Nam Salamon, *Oleum, ait, de capite tuo non deficiat.* Coram Domino autem illa accendi debet, quia, in abscondito fieri debet eleemosyna, & uni Deo tantum innotescere, ut insignara sinistra sit quid fecerit dextera. Quod mundissimum esse vultus andelabrum; ostendit opus hoc tam piis à colluvie ostentationis & hypocrisis absterfum esse debere. Aliter lucerna super candelabro mundissimo posita semper in conspectu Domini, candelabrum Evangelica est doctrina, in qua Christus virtutes, lucernae instar, splendere praecipit, absurdum esse dicens sub modio eam occultari: oleum vero quod his lucernis infunditur, ipsa est eleemosyna: unde jejunium, virginitas, oratio, justitia, & alia viae nostrae lumina irrigantur & ut perpetua inextinguibiliq; flamma vigeant custodiuntur.

Psal. 52. Rom. 1. 11.

Eccles. 9.

SUPPLICATIO. CAP. VII.

IAM vero notum est illud imbellem olivam à Valerio Flacco quinto Argonaution appellatam, de qua Statius non alia de causa dixit.

Ramumque precantis olivae, atque alibi:

Vittata lauras & supplicis arbor olivae.

Ramus enim oleae laurive lana circumvolutus, manibus legatorum supplicantium gestari solitus erat: quo de more Probus Aemilius in Pausania, *Id postquam Lacedaemonis reserverunt, legatos ad eos cum lana miserunt,* Maro quoque, morem hunc tangit:

Olea ramus à legatis gestabatur. Ann. lib. 8.

Optime Grajgenum, cui me fortuna precari, Et vitta compositos voluit praeendere ramos.

Quod quidem hieroglyphicum Servius ad imbecillitatem indicandam institutum putat: nam qui precantur, & supplicat, suam arguunt imbecillitatem. Ex lana vero velamentum id accipi solitum, quod Oves alieno semper auxilio egerant. Hinc sacra illa *laurivum*, de quibus in Theoco Plutarchus:

○○○○ 3

nam Theseus oleæ ramum fertis coronatum vocit Apollini, si Minotauro interfecto incolumis rediisset. Hinc *ὁ θεὸς οὐκ ἐπέμεινε, καὶ αὐτὸς ἴσεν.*

MANSUETUDO. CAP. VIII

Nam motum aut percussum non strepit, late diffunditur non, luctatur cum igni sero succedit, molli plurimum ac lenit, cor pus tepescit, & contra algores manit. Deorum simulacra cur ex Olea. Geor. lib. 2.

QUANTUM autem pertinet ad mansuetudinem, sunt qui illius ergo Deorum simulacra fabricari ex olea contendant, quasi benignitatem illam, qua superi sunt præcipue præditi, ita ad unquam referre videatur. Hinc apud Herodotum Terpsichore, orta in Epidauris sterilitate, consultum ab oraculo respondit, Damia & Auxesia simulacra ex olea erigenda. Non immerito ita quasi oleæ stirps apud Milesios tunc sponte sua conflagrasse dicitur, cum illi inter se omne crudelitatis & immanitatis genus truculentem exercuissent. Ajunt vero oleo contra furorem tantam mollem vim, ut effusum in perturbatos vesanientis maris fluctus, tempestatem efficacissime tranquillet. Hinc Joannes Synæ monachus: *Vclut uter oleo repletus suaduum rabiem in serenitate tranquillitatem commutabat.*

ÆTERNITAS. CAP. IX.

ALIT, qui ligni naturam & soliditatem exploratam habebant, æternitatis ratione habita id fieri crediderunt, ea siquidem materies æterna est, quam neq; tempestas, neq; caries, neq; vetustas labefactat. Eadem non in muro tantum obstrusa, sed & in substructionibus & in terra obruta, & in aqua defixa, collocatave, sempiterno propemodum officio perseverat incorrupta. Cumque Maro dicat solu mignem inimicissimum oleæ, quo si comprehensa semel fuerit, non à stirpe valere, non cessam reverti posse, atque *in a simlem revirescere terra*, illud Athenis admiratione dignum olim evenit, quod eo tempore quo urbis Medorum incendio conflagravit, simul arsit olea, qua de his illa inter Palladem & Neptunum orta fingitur: sed eandem ajunt eodem die in duorum cubitorum manigram excrevisse: author Pausanias, à quo non nihil diversus abiit Herodotus, Urania. Atque hoc illud est, quod libro de Legibus ait Tullius: *Nisi forte Athenæ tua sempiternam in arce oleam tunc potuerunt.*

GYMNASIUM. CAP. X.

Meminit Plin. lib. 13. c. 4. Epaminondas olocus per ligant. Vt Aristophanis & Clautus. Nimirum Cicero in 1. 2. de Oratore. Epicharmi dictum. Sed ex olea coronis Romæ turma equitum. Idibus Iulii in Gminoribus.

CORPORIS autem exercitationes, & gymnasii labores, per oleum significatipsum invenies, quamquam non sum necius Anacharsin Scytham oleum concitandæ insanæ pharmacum appellasse, quod Athletæ eo peruncti magis ac magis insanirent: putabat enim, aut putare se fingebat, eam oleo inesse vim, ut eo qui delibutus esset, inde ad certandi furorem concitaretur. Sed hæc est Philosophus Anacharsis, qui tecto gauderet & umbra, quiq; olei usum apud Scythas sitos nullum esse videbat. Contra vero Epaminondas permolestè tulisse fertur multum olei se intra corpus recepsisse, cum ejus coquus impensarum redderet rationem: *Malussem enim*, inquit, *et extra consumpsisse, ac mepe ad exercitationes alludens*. Idem apud Horatium significatum, ubi libro Carminum primo, Sybarum dicit amore perditum deliquescere: quarit enim curis olivum sanguine viperino cautias vitæ. At Artis Catulli gossimbico ait: *Ego gymnasiolo, ego eram decus olei.*

Neque quidem ad corpus tantum, verum ad mentis etiam labores & exercitationes propter vigilias & lucubrationes refertur: unde dictum de studio sissimis nonnullis, plus olei quam vini eos in unguentis se. Et ad alicujus veteris & præclari viri lucernam aliquid elucubraturum, cum ejus imitationem exprimere voluerint.

NITORES. CAP. XI.

QUOS vero *ἀνοδὸς* vel Marci nostri, vel alterius cujuscumque celebrati videmus, inde nitores quosdam, & in persa lucubrationibus fulgura quædam intelligenda, quæ splendidiorem orationem reddant. Id à balnearum usu sunt qui de promptum putent, quod lecythi usus eo potissimum loco inserviat, in quo oleum ad hujusmodi nitores & elegantias comparatum, infusum sit. Qui vero ad lucubrationes & vigilias rem deducunt, eas ajunt, meditationi maxime commodas, & ad excogitandum propter silentium aptissimas. Epicharmi enim dictum est, si quid scitu dignum quæras, nocte meditando: *ὅταν ἴδῃς δὲ δὲ τὴν αἰσθητικὴν γίγνεται.*

VICTO-